

Zajęcia dodatkowe

Język angielski

Dzieci już od najmłodszych lat zaskakują nas swoim potencjałem oraz chęcią zdobywania nowych informacji o otaczającym ich świecie.

Fundamentalnym źródłem poznania każdego dziecka jest zabawa oraz doświadczenia zdobyte podczas wykonywania codziennych czynności. Czynniki te, są także podstawą w dziecięcym przyswajaniu języka obcego.

W naszym przedszkolu, codzienny kontakt z językiem angielskim w postaci bezpośredniej konwersacji, zabaw, gier, tańca i śpiewu pozwala w naturalny sposób zaprzyjaźnić się z nim, co stanowi główny cel zajęć językowych dla dzieci w wieku przedszkolnym. Jest to bowiem jedyny skuteczny krok zachęcający do kontynuowania nauki języka obcego w procesie dalszej edukacji.

Autorski program zaprzyjaźniania z językiem angielskim w Akademii Małych Pociech został oparty na najskuteczniejszych metodach pracy z dziećmi oraz na najlepszych wydawnictwach Cambridge i Longman.

Gimnastyka ogólnorozwojowa

Prawidłowy rozwój każdego dziecka w dużej mierze zależy od ilości oraz jakości ruchu. W trakcie zajęć z zakresu gimnastyki korekcyjnej mały przedszkolak poprzez zabawę poznaje podstawowe zasady ruchu, które wraz z upływem czasu przeradzają się w nawyki. Kochający rodzic jest świadomy tego jak ważne jest wypracowanie prawidłowych nawyków, które w przyszłości pozwolą uniknąć wielu problemów zdrowotnych związanych z aparatem ruchu. W Akademii Małych Pociech w Krakowie poprzez zabawę poznajemy własne ciało oraz jego możliwości. Uczymy się jak w prawidłowy sposób skakać, siadać, biegać, robić przysiad itd. Wszystkie te aktywności wykorzystamy później w swoim życiu miliony razy, dlatego niezwykle istotne jest prawidłowe i świadome ich wykonanie. Stała opieka wykwalifikowanego fizjoterapeuty dziecięcego posiadającego przygotowanie pedagogiczne sprawi, że Państwa dziecko już na starcie swojej edukacji dostanie ogromną dawkę zdrowego ruchu oraz zostanie objęte programem profilaktyki wad postawy. Wszystko to w formie zabawy, dzięki czemu maluch nie odczuje znużenia trudnymi ćwiczeniami.

Dodatkowo każdy rodzic posiadający jakiegokolwiek obawy w zakresie rozwoju motorycznego, doboru prawidłowego obuwia czy też innych problemów związanych z aparatem ruchu swojej pociechy będzie mógł się skonsultować z rehabilitantem i uzyskać wszelkie potrzebne na ten temat informacje. Jeśli dla Państwa jest to wszystko równie ważne, jak i dla mnie, zapraszam na zajęcia gimnastyki korekcyjnej w Akademii Małych Pociech w Krakowie.

Logopedia

Mowa jest głównym środkiem porozumiewania się między ludźmi, a prawidłowy jej rozwój stanowi podstawę kształtowania się osobowości dziecka. Jeśli więc proces rozwoju mowy przebiega prawidłowo, to dziecko prawidłowo formułuje swoje myśli, jego wymowa jest zrozumiała nie tylko dla najbliższych, ale i dla obcych osób, sukcesywnie rozwija słownictwo i rozumienie pojęć

- [Polityka prywatności](#)
- [Warunki prawne](#)
- [Mapa strony](#)

abstrakcyjnych, prawidłowo stosuje formy gramatyczne. W rozwoju mowy ogromną rolę spełnia środowisko, w jakim się dziecko wychowuje, a codzienny kontakt z rodziną i rówieśnikami dostarcza nowych doświadczeń i pozwala nabywać wielu nowych umiejętności językowych.

Rodzice dzieci w wieku przedszkolnym często zastanawiają się, czy ich dziecko mówi poprawnie, czy też rozwój mowy jest opóźniony lub zaburzony. Zadanie intensywnego przygotowania dziecka do szkoły polega między innymi na roztaczaniu troskliwej opieki nad ostatnią fazą kształtowania się mowy, tak aby była ona już dojrzała, gdy dziecko wstąpi w progi szkoły. Zapobieganie i korekcja wad wymowy, to również w prostej zależności zapobieganie ewentualnym trudnościom czy niepowodzeniom szkolnym, bowiem dosyć często zdarza się, że dziecko źle mówiące popełnia błędy w pisaniu, a gdy słabo czyta, może mieć trudności w rozumieniu tekstów lub przejawiać zahamowania w spontanicznym wypowiedzianiu się.

Swoje grupowe zajęcia logopedyczne będę opierała na pedagogice zabawy. Celem zajęć logopedycznych będzie:

- stymulowanie opóźnionego rozwoju mowy dzieci, u których zaobserwuję taką potrzebę,
- wstępna diagnoza uzyskana przez obserwację dzieci podczas wspólnych zajęć logopedycznych,
- ćwiczenia przygotowujące narządy artykulacyjne do prawidłowej wymowy głosek,
- kształtowanie prawidłowej mowy- korygowanie zaburzeń,
- doskonalenie mowy,
- wprowadzanie metody symultaniczno- sekwencyjnej prof. Jagody Cieszyńskiej.

Należy jednak zaznaczyć, iż terapia grupowa nie może stanowić podstawowej formy pracy a jest tylko niezbędnym uzupełnieniem pracy indywidualnej.

Metoda Dobrego Startu

Metoda Dobrego Startu (MDS) została opracowana przez prof. Martę Bogdanowicz. Jest ona psychologiem klinicznym dziecięcym, profesorem w Instytucie Psychologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, założycielką Polskiego Towarzystwa Dysleksji.

Metoda jest przeznaczona dla dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym, których rozwój przebiega prawidłowo oraz dla dzieci w tym samym wieku i starszych, których rozwój psychomotoryczny przebiega wolniej lub nieharmonijnie. Podstawowym założeniem metody jest wszechstronne wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka przez jednoczesne rozwijanie funkcji słuchowo-językowych, wzrokowych, dotykowo-kinestetycznych, motorycznych i ich wzajemnego współdziałania. Ważnymi celami Metody Dobrego Startu są również kształtowanie lateralizacji, orientacji w schemacie ciała oraz przestrzeni. Rozwijanie tych funkcji jest wskazane dla dzieci przygotowujących się do nauki czytania i pisania oraz niezbędne dla dzieci u których występują trudności rozwojowe. Oprócz oddziaływań profilaktycznych MDS ma także znaczenie diagnostyczne. Na podstawie obserwacji zachowania dziecka podczas zajęć można dostrzec trudności rozwojowe ale również postępy czynione przez dziecko.

Zajęcia prowadzone tą metodą mają stałą strukturę. Podczas zajęć wprowadzających dzieci koncentrują uwagę na rozpoczynających się ćwiczeniach i usprawniają niektóre funkcje psychomotoryczne, głównie językowe, motorykę oraz orientację w schemacie ciała i przestrzeni. Zajęcia właściwe zawierają trzy rodzaje ćwiczeń coraz bardziej złożonych i kolejno wprowadzanych. Rozpoczynają się od ćwiczeń w formie zabawy ruchowej. Dzieci doskonalą sprawność ruchową całego ciała. Podczas ćwiczeń ruchowo – słuchowych dzieci, śpiewając piosenkę, wystukują jej rytm na bębnie, na woreczku z grochem, wałeczku z plasteliny. Ćwiczenia te, to ruchy wykonane za pomocą: pięści, dłoni i palców, łokci, aż wreszcie ruchy całego ciała – w rytm śpiewanej piosenki. Używa się tu takich pomocy jak : sznurki, gumy wstążki, szarfki, balony, chusteczki, i instrumenty muzyczne. Ćwiczenia ruchowo – słuchowo – wzrokowe to uczenie wykonywania wzorów lub liter w rytm jednocześnie śpiewanej piosenki. Dziecko uczy się wzoru wielozmysłowo (przez dotyk, ruch, wzrok, słuch). Można tu wykorzystać różnorakie narzędzia pisarskie: ołówek, kredki, kredę,

kolorowe, brokatowe pisaki, pędzle. Zróżnicowanie przyborów pozwala na uświadomienie przez dziecko i kontrolowanie siły nacisku ręki. Zajęcia kończą się ćwiczeniami relaksacyjnymi, wyciszającymi lub logopedycznymi.

Plastyka

Podczas zajęć plastycznych dzieci w wieku przedszkolnym:

- doskonałą motorykę małą i stymulują rozwój procesów sensorycznych,
- ćwiczą koncentrację uwagi oraz usprawniają myślenie (analiza, synteza, myślenie krytyczne);
- stymulują rozwój procesów sensorycznych;
- komunikują się ze światem zewnętrznym rozbudzając wyobraźnię i kreatywność;
- uczą się otwartości;
- wdrażają do współdziałania;
- aktywizują potencjał twórczy;
- rozwijają ciekawość poznawczą oraz eksperymentują;
- zaspokajają potrzebę tworzenia i ekspresję własną;
- relaksują się.

Dzieci poprzez zastosowanie różnorodnych technik plastycznych pogłębiają wrażliwość dotykową, doskonałą czynności manipulacyjne i precyzję ruchów:

- dotykają materiałów o zróżnicowanej strukturze, np. bibuła karbowana, tektura falista, resztki tkanin, folia bąbelkowa, taśma klejąca zwykła i dwustronna, ziarnistości (kasza manna, ryż, siemię lniane, mak itp.);
- lepią, modelują, wycinają, stemplują, wyciskają, ugniatają, turlają, malują palcami i dłońmi, tworzą masy plastyczne, klej;
- używają różnych narzędzi plastycznych, np. pędzle, nożyczki, gąbki, patyczki higieniczne, waciki, stemple, dziurkacze ozdobne oraz obcuja z różnym materiałem plastycznym np. papier, ulotki sklepowe, karton, plastelina, materiały przyrodnicze (liście, kasztany, kamienie, patyki), masa solna, farby, kredki ołówkowe, pastele olejne i suche itp.

Teatr

Prowadzenie: wychowawcy poszczególnych grup

Każde dziecko posiada naturalną potrzebę wyrażania siebie w różnych formach ekspresji, jedną z nich jest teatr. Zabawy teatralne to ważny element pracy pedagogicznej przedszkola. Istotą dziecięcego teatru jest możliwość spontanicznej zabawy z rówieśnikami i oderwanie od rzeczywistości. Zajęcia teatralne mają na celu pomóc dziecku w rozwijaniu myślenia, wyobraźni, mowy, pamięci czy wyzwaniu w sobie motywacji do pokonywania trudności w kontaktach z ludźmi. Zajęcia teatralne uczą odwagi i śmiałości oraz umiejętności współdziałania i wyrażania różnych stanów uczuciowych jak i nabycia umiejętności postrzegania siebie w odniesieniu do innych osób, czyli pełnienia określonych ról. Istotnym elementem jest udostępnienie dzieciom przedmiotów, które wykorzystają w czasie swobodnych zabaw np.: pacynek, kukiełek, dekoracji strojów. W każdym dziecku zarówno otwartym, śmiałym i pomysłowym czy zamkniętym i zakompleksionym, tkwi wiele radości i możliwości twórczego działania. Kontakt dzieci z teatrem to nie tylko oglądanie spektakli teatralnych, ale przede wszystkim zabawa w teatr.

Aby przybliżyć dziecku informacje o złożoności świata, zawitych strukturach społecznych, powiązaniach człowieka z naturą, współzależności do niej i współodpowiedzialności za nią -

wykorzystana została zabawa. Zabawa jest metodą najprostszą i najbliższą dziecku, wprowadza ona dziecko w świat teatru. Teatr natomiast jest dla dzieci rzeczywistością wyjątkową, w której wszystko może się zdarzyć a odtwórca roli ma okazję realizować swoje marzenia, by stać się kimś innym. Zabawa ma na celu przyczynienie się do rozwoju fizycznego i uświadomienie dziecku własnych możliwości fizycznych jak i budowy ciała. Sprzyja ona również rozwojowi intelektualnemu i kulturalnemu. Ćwiczenia i gry przygotowane są odpowiednio do wieku i doświadczenia dziecka. Zabawy to proste doświadczenia, wprawki: gry i ćwiczenia:

- zabawy rozwijające zmysły - wyostrzają i doskonalą umiejętności postrzegania zmysłowego,
- zabawy sprzyjające koncentracji - uczą skupienia, refleksu oraz wzajemnego zaufania,
- zabawy rozwijające wyobraźnię - uruchamiają twórcze myślenie,
- zabawy ruchowe - rozwijają sprawność fizyczną, ośmielają dzieci, integrują zespół, uczą reguł współżycia i współdziałania w grupie,
- zabawy pantomimiczne - rozwijają plastykę ciała, uczą mowy ciała, przedstawiania różnych stanów emocjonalnych,
- zabawy słowne i ze słowem - doskonalą kompetencje językowe dzieci, uczą swobody w wyrażaniu swoich myśli i opinii.

Metoda Marii Montessori

*„Tak jak niepoprawną zaroзуміalością
z naszej strony byłoby przekonanie,
że możemy wpłynąć na kształt uszu, nosa,
i wywołać piękność oczu dziecka,
tak i nierozsądną byłaby nasza wiara,
że mamy bezpośredni wpływ
na kształtowanie duszy wychowanka.
Tej mocy nie mamy”
(Maria Montessori)*

Istota Pedagogiki Montessori sprowadza się do stwierdzenia, że ponieważ każde dziecko jest inne, powinno rozwijać się według stworzonych przez siebie, czyli przez swoje możliwości, kompetencje i umiejętności – indywidualnych planów rozwojowych, tak aby ich właściwa realizacja umożliwiała mu naukę samodzielną i efektywniejszą.

Głównym założeniem pedagogiki Marii Montessori jest wszechstronny rozwój dziecka i harmonijna współpraca z otoczeniem. Autorka zaznacza bowiem, że „wszystko, co nas otacza, jest częścią wszechświata i razem stanowimy całość”. Wynika z tego, iż każdy człowiek, nawet najmłodszy ma znaczący wpływ na jakość życia. Głównym założeniem idei Marii Montessori jest więc zaakcentowanie pozycji dziecka w społeczeństwie.

W celu stworzenia optymalnych warunków rozwoju, bierze się pod uwagę trzy główne elementy metody:

- dziecko, które jest zawsze w centrum. Rozwija się według własnego rytmu oraz indywidualnych możliwości. Nieistotny jest jego wiek, lecz poziom wiedzy i umiejętności.
- nauczyciel, stojący w cieniu, ale zawsze gotowy do udzielenia pomocy. Uważny obserwator, śledzący pracę dziecka. Partner i przewodnik, który idzie z nim naprzód. Prawdziwy przyjaciel.
- otoczenie, zorganizowane w sposób odpowiadający potrzebom dziecka w poszczególnych stadiach rozwoju. Środowisko, w którym będzie się ono czuło swobodnie i bezpiecznie. Atmosfera ciszy i spokoju, brak pośpiechu i rywalizacji.

W toku zajęć wykorzystuje się fundamentalne założenia pedagogiki Marii Montessori, które brzmią następująco:

- Dziecko i jego praca powinny być uszanowane.
- Dziecko uczy się całym ciałem. Aby stać się pełnowartościowym człowiekiem musi rozwijać się motorycznie, emocjonalnie, społecznie, duchowo i intelektualnie.
- Dziecko uczy się przez aktywną pracę i własne doświadczenie.

Wykorzystanie tej metody od najmłodszych lat w procesie wychowania, pozwoli na zrównoważony rozwój dziecka. Nauczy się ono samodzielności, cierpliwości, zrozumienia, szacunku do świata i wrażliwości na potrzeby innych. Będzie potrafiło się wyciszyć i odprężyć. Większą uwagę zwróci na porządek w otoczeniu, który da poczucie bezpieczeństwa i wewnętrznej harmonii. Dziecko poczuje się wolne i w pewien sposób odpowiedzialne za swoje czyny. Wszystkie te cechy uczynią je bardziej odpornym na wyzwania, przygotują do nieustannie zmieniającej się rzeczywistości i pozwolą radzić sobie we współczesnym świecie.

Taniec

Podstawowym założeniem na zajęciach z tańca jest umożliwienie nauki tańca każdemu dziecku. Tańczyć każdy może (M. Wieczysty) tak samo, jak każdy może jeździć na rowerze, czy grać na instrumencie. Podstawową formą pracy z dzieckiem jest zabawa ruchowo- muzyczno- słowna. Taniec w przedszkolu to nie tylko ruch i muzyka. Zajęcia taneczne prowadzone z przedszkolakami mają pozytywny wpływ na wiele płaszczyzn rozwoju. Poprzez ćwiczenia ciała kształtuje się sylwetka oraz takie cechy jak gibkość, skoczność i co najważniejsze -koordynacja. Dziecko uczy się kontrolować ruch i kontrolować siebie. Obok korzyści fizycznych znaczący jest wpływ tańca na psychikę dziecka. Muzyka pozwala dziecku otworzyć się, daje dużo pewności siebie, a tym samym ułatwia komunikowanie się z rówieśnikami. Dodatkowo poprzez naukę krótkich sekwencji choreograficznych kształtowana jest pamięć dziecka, pamięć wzrokowa i umiejętność nauki poprzez naśladownictwo. Taniec zachęca dzieci także do próby własnej twórczości, nawet najmłodsze przedszkolaki mają zdolność improwizacji, co jest fascynujące i dla nich jak i dla mnie jako instruktora.

Rytmika

Emil Jaques-Dalcroze (1865 - 1950) to wybitny szwajcarski kompozytor, pianista, pedagog, scenograf i pisarz. Twórca metody wychowania muzycznego zwanej popularnie rytmiką. Założeniem metody jest rozwój słuchu poprzez skorelowane ćwiczenia ruchowo – rytmiczne, intonacyjne i umuzykalniające. Naczelną ideą Jaques - Dalcroze’a było dążenie do skojarzenia ruchu z muzyką, a tym samym przybliżenie muzyki do człowieka.

W naszym przedszkolu metoda rytmiki Emila Jaques – Dalcroze’a - jako najbardziej popularna w Polsce forma wychowania muzycznego, estetycznego i ogólnego - stanowi podstawę wprowadzania dzieci w świat muzyki. W trakcie zajęć wykorzystywane są także wybrane elementy z systemu Carla Orffa oraz Zoltana Kodaly'a.

Wpływ rytmiki na muzyczną aktywność dziecka odbywa się poprzez dostosowane dla poszczególnych grup wiekowych elementy:

1. ćwiczenia i zabawy słuchowo-ruchowe
2. ćwiczenia słuchowo-głosowe
3. improwizacje ruchowe, głosowe i instrumentalne
4. słuchanie muzyki
5. śpiewanie piosenek
6. grę na instrumentach perkusyjnych
7. interpretacje ruchowe piosenek i utworów muzycznych
8. łatwe tańce ludowe

Celem kształcenia jest:

- [Polityka prywatności](#)
- [Warunki prawne](#)
- [Mapa strony](#)

1. kształcenie słuchu muzycznego i pamięci muzycznej
2. rozwijanie poczucia rytmu, poczucia metrycznego i tempa
3. rozwijanie wrażliwości na elementy muzyczne, takie jak: tempo, dynamika, artykulacja, melodia, forma
4. rozróżnianie barw instrumentów
5. doskonalenie aparatu mowy
6. kształcenie motoryki i prawidłowej postawy

Rytmika poprzez aktywne formy obcowania z muzyką otwiera szerokie możliwości przed dzieckiem - rozbudza wrażliwość muzyczną i estetyczną dzieci, rozwija zamiłowanie do śpiewu, muzyki i tańca, rozwija dyspozycje psycho-fizyczne dzieci, a także wyzwala dziecięce emocje i wyobraźnię. W zakresie wychowania estetycznego i ogólnego uwrażliwia na piękno w muzyce, ruchu i otaczającym świecie. Współdziała z programem wychowania w przedszkolu w kształceniu pozytywnych cech osobowości i pożądanych postaw społecznych oraz w przygotowaniu dziecka do szkoły.

Metoda E. E. Gordona

Profesor Edwin E. Gordon jest szeroko znanym amerykańskim badaczem, pedagogiem, autorem licznych publikacji, testów uzdolnień muzycznych i książek, redaktorem wydań zbiorowych i wykładowcą.

Kluczowym pojęciem tej metody jest audiacja, która w największym skrócie oznacza myślowe przetwarzanie muzyki, słuchowe jej wyobrażanie i rozumienie. Można pokusić się o określenie, że audiacja dla muzyki jest tym, czym myślenie dla mowy. Stanowi ona podstawę uzdolnień muzycznych. Zakres, w jakim dziecko intuicyjnie audiuje podstawowe brzmienie muzyki jest miarą jego muzycznych uzdolnień. Nie da się nauczyć dziecka możliwości audiuwania, gdyż tak jak możliwość myślenia jest ona darem wrodzonym. Można jednakże nauczyć dziecko, jak rozwijać tę umiejętność.

Im wcześniej dziecko włączone jest w bogate muzycznie środowisko, tym wcześniej jego muzyczne uzdolnienia zaczną podnosić się do poziomu urodzeniowego, gdyż właśnie w tym momencie jest on najwyższy. Spośród dwojga dzieci z takim samym potencjałem w momencie narodzin, to, które wejdzie w bogate muzycznie otoczenie w wieku sześciu miesięcy będzie przejawiało wyższy poziom uzdolnień niż dziecko, któremu zapewnimy takie otoczenie dopiero gdy skończy osiemnaście miesięcy. Waga wczesnego, bogatego muzycznie otoczenia jest nie do przecenienia. W okresie bowiem, gdy dziecko zbliży się do dziewiątego roku życia, poziom jego uzdolnień nie będzie już dłużej warunkowany przez środowisko.

W czasie zajęć dzieci uczą się odnajdywać tonikę na zakończenie melodii. Dotyczy to melodii zarówno w tonalności dur-moll, jak i innych skalach, głównie modalnych. Jest to ogromny atut metody Gordona. Rozwija ona także poczucie rytmu. Dzieci doskonale wyczuwają makro- i mikrobyty (większe i mniejsze jednostki metryczne) i realizują czasem zaskakująco trudne przebiegi rytmiczne.

Wprowadzenie w przedszkolu na zajęciach rytmiki oraz tańca obok tradycyjnej metody Emila Jacques-Dalcroze'a, także elementów prowadzonych metodą Edwina E. Gordona, zwiększa szansę dzieci na rozwój audiacji, ale także na to, aby otrzymać bezcenny dar na całe życie: umiejętność radowania się obcowaniem z muzyką, rozumienia jej, a także myślenia w całkowicie inny, twórczy sposób. Obie metody bowiem prowadzą do tych samych celów. Profesor Edwin E. Gordon niejednokrotnie mówił: *„Muzyka jest czymś specyficznym dla ludzkości. Tak jak inne sztuki, jest ona podstawą ludzkiego rozwoju i egzystencji w takim samym stopniu co język. Przez muzykę dziecko zyskuje wgląd w siebie i w innych oraz w samo życie i, co najważniejsze, muzyka umożliwia mu rozwój i utrwała wyobraźnię. Bez muzyki życie byłoby bezbarwne.”*

Więcej o naszym przedszkolu:

- [koncepcja pracy przedszkola](#) [1]
- [podstawowe dane](#) [2]
- [rekrutacja do przedszkola](#) [3]
- [programy nauczania](#) [4]
- [kontakt](#) [5]

Adres URL

źródła: <https://www.rowneprzedszkolaki.pl/przedszkole-krakow/zajecia-dodatkowe.html>

Odnosińki

[1] <https://www.fundacja-naszedzieci.pl/przedszkole-krakow/koncepcja-pracy-przedszkola.html> [2] <https://www.fundacja-naszedzieci.pl/przedszkole-krakow/podstawowe-dane.html> [3] <https://www.fundacja-naszedzieci.pl/przedszkole-krakow/nabor.html> [4] <https://www.fundacja-naszedzieci.pl/przedszkole-krakow/programy-nauczania.html> [5] <https://www.fundacja-naszedzieci.pl/przedszkole-krakow/kontakt.html>